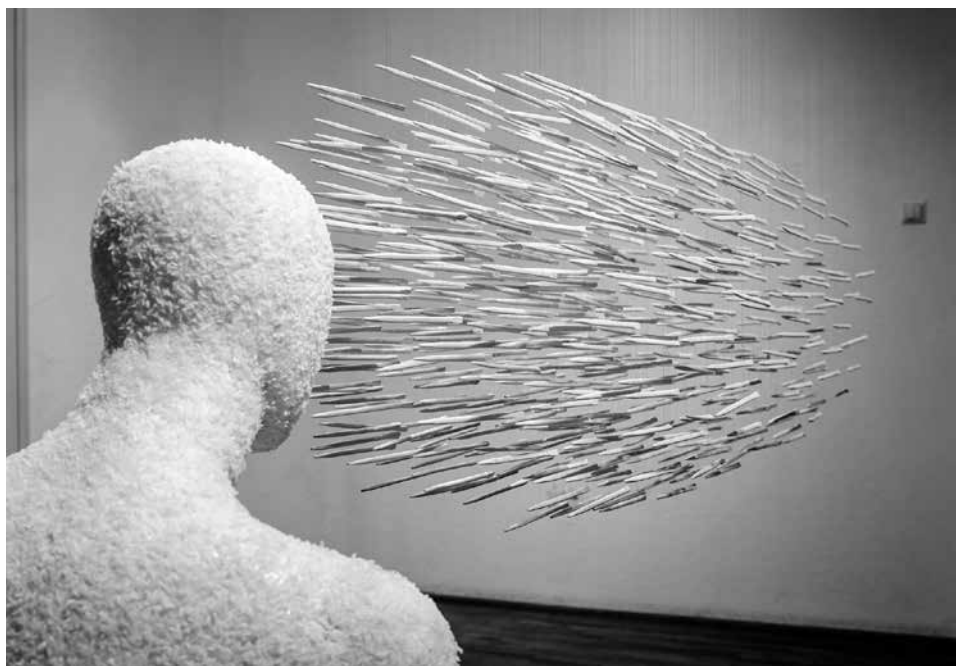

A valóság mögöttes ábrázolása – kortárs vizuális művészet a gondolkodásért

Kovács Kinga 2014-ben fejezte be tanulmányait a Partiumi Keresztény Egyetem Képzőművészet (Grafika) alap-, valamint Vizuális kommunikáció magiszterképzőjén. Hallgatói éve alatt már aktívan alkotott, művészi táborokban volt jelen. Munkáival több romániai és magyarországi kiállításon találkozhattak a művészetkedvelők. Az évek során alkotásai nagy utat jártak

be, hiszen helyet kaptak litvániai, norvégiai, portugáliai és mongóliai kiállításokon is. Norvégiában kéthónapos, kiállítással végződő rezidenciaprogram résztvevője volt, Mongóliában pedig egy intenzív alkotótábort követő csoportos kiállításon mutatkozott be munkáival. Tavaly ott lehetett a koreai Geumgang Nature Art Biennálén, ott született a *Balance* című munkája.

Pathogenesis 3

Egyetemi tanulmányai, illetve további alkotói útja során főként az installációk világában találta meg azokat a vizuális lehetőségeket, melyek megfelelő keretet és szabadságot biztosítanak önkifejezésének. Jelenleg interior designnal és grafikával foglalkozik, de ezek mellett is alkot, kísérletezik, és művein keresztül gondolkodásra hív. Elmondása szerint statikus és interaktív installációk formájában enged utat gondolatainak. Munkáinak központi témái a társadalmi rendszerek, a kulturális örökség és az ökológiai problémák, inspirálják a terek és tárgyak viszonyai.

Kovács Kinga nagyon mai alkotó. Művészete hordozza mindazt, amit kortársnak hívunk. A különféle technikák együttes alkalmazása a valóság mögöttes ábrázolását célozzák, egy olyan perspektívát, amely nem engedi meg sem a művész, sem pedig a befogadó számára a passzív attitűdöt. Munkáiban – annak ellenére, hogy azok nem kívánják az esztétikai igények kielégítése köré rendezni az alkotói folyamatot és annak eredményét – a letisztultság és az elegancia dominál (*Balance, Hive*). A valósághoz való elemző odafordulása, a pillanat kifestésének (*Pathogenesis*) képessége teszi műveit magukon túlmutatva is működő, elmélkedésre hívó momentumokká. Az installációk az ismert univerzumon belül új tereket nyitnak meg, erősítve azt az evidenciát, hogy nemcsak vagyunk a világban, hanem értelmezőként és rendezőként vagyunk benne jelen (*Background*).

Az alkotások anyaggazdagságán túl nem tekinthetünk el annak megemlégtetésétől, hogy az installációk összetett és különleges formái, harmóniája ap-

rólékos munka és egy precíz kompozíciós folyamat eredményei, a komplex és minimalista alkotásokon egyaránt érezhető a művész aktív jelenléte. Itt semmi sem esetleges, minden elem okkal foglal helyet a mű egészében és a kiállítóterben (*Pathogenesis, Balance*).

Több térkompozícióban találunk hangsúlyosan organikus anyaghasználatot (*Balance – fa, magvak, Borderlines – fa*), amely feltételezi a természet felé fordulást, olyan művészek közé sorolva őt, akik számára fontos a környezet-tudatosság és a Föld mint az élet forrása és fenntartója. A kreációk között lelünk az organikus és mesterséges anyaghasználatot ötvöző munkákat is (*Borderlines*), melyek amellet, hogy a természetes és szerves egy térbe zárásának mozzanatával láthatóvá teszik a két világ különbözőségét és szembenállását, struktúrájukban kiegyensúlyozottak maradnak.

A természet-kérdés és a világ(ok)-ban állandó állapotként létező dualitás mellett Kovács Kinga műveiben megjelenik az önmeghatározás tematikája is. A népi motívum rendhagyó módon történő megjelenítése elének hozza a történelmi korok szimbiózisban való megmutatkozásának izgalmas lehetőségét (*Identity*). Ezen a síkon a történelem egymástól távol eső snittjei – hagyomány és kortárs forma – kölcsönhatásba lépnek, a közbeszédbe helyezve az időbeliség és a gyökerek együttlétézésének aktusát.

Az alkotó bátran nyúl az üveghez (*Timerace*) vagy a tükörhöz (*Narcissus*). Mindkét műben ráismerünk az előzőekben említett precizításra és az anyagból adódóan a mondanivalót kiemelő lehetőségek kimerítésére. Így jelenik meg az időbeliség immár új perspektívában,

kiegészülve a törekenység kérdéskörével. A Kovács Kinga alkotásai címéül szolgáló hívószavak minden mű esetében többletjelentéssel indítják el a befogadót az értelmezés gazdag útján.

A kortárs művek nyitottak, párbeszédre hívnak, napjaink vizuális művészei pedig minden merész kifejezési

módjukkal sugalmazzák, hogy nem az esztétikumba belefeledkező, szemlélődő közönséget keresik, sokkal inkább partnereket vonnak be a térbe, ahol a kompozíciók nemcsak beszélnek, hanem felkérdezik gondolatainkat.

Szlopp Bernadette

KOVÁCS KINGA (1987, Gyergyószentmiklós) vizuális művész 2012-ben államvizsgázott a Nagyváradi Partiumi Keresztény Egyetemen, ahol 2014-ben szerzett mesteri diplomát. Tanulmányai során a grafika mellett az installáció műfaja felé fordult, amely az évek folyamán egyre közelebb került hozzá, ma már a kreatív tervező- és művészeti alkotómunkára próbál egyre nagyobb hangsúlyt fektetni. „Statikus és interaktív installációkkal egyaránt kísérletezem, amelyeknek témái a társadalmi rendszerek, ökológiai problémák és kulturális örökségeink, a terek és tárgyak viszonyai inspirálnak. Az installációimban használt tárgyak tárházába bármi belefér, a mohától a vízen keresztül a mikrochipig sok minden, ami közvetíti a gondolatot. Munkáim általában megjelenésükben ötvözik a szakrális téralakító installációt a természeti installációval és néha a minimalizmussal” – vallja a Nagyváradon élő és alkotó művész.